

Sygn. akt IV KZ 25/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu

w sprawie **P. K.**

w przedmiocie zażalenia na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 marca 2014 r., sygn. akt II AKo [...],
o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 7 marca 2014 r., sygn. akt II AKo [...], Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] odmówił przyjęcia wniosku skazanego P. K. o wznowienie postępowania zakończony wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 czerwca 2012 r., sygn. akt VII Ka [...]. Zarządzenie uzasadniono tym, że wyznaczona w sprawie obrońca z urzędu poinformowała Sąd na piśmie, iż nie znalazła podstaw do wznowienia postępowania, zaś wnioskodawca mimo wezwania nie uzupełnił braku formalnego wniosku w postaci sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie przez adwokata lub radcę prawnego. Zarządzenie zostało zaskarżone przez P. K. zażaleniem z dnia 17 marca 2014 r. W zażaleniu skarżący podniósł swoją złą sytuację materialną, która uniemożliwia mu zatrudnienie obrońcy z wyboru, oraz, że uważa stanowisko wyznaczonej obrońcy z urzędu (co do braku podstaw do wznowienia postępowania) za błędne.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z niekwestionowanym sposobem interpretacji przepisu art. 545 § 2 k.p.k. (zob. T. Grzegorzczak, *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, Warszawa 2008, s. 1153) ustanawia on tzw. przymus adwokacko-radcowski, tj. obowiązek sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania przez podmiot fachowy (prokuratora, adwokata lub radcę prawnego).

Skutkiem wniesienia przez skazanego osobistego wniosku o wznowienie, w sprawie wyznaczona została adwokat-obrońca z urzędu, która nie znalazła podstaw do wniesienia kasacji i poinformowała o tym sąd na piśmie. Zauważyć należy, że treść pisma z dnia 2 stycznia 2014 r. przesłanego skazanemu, w którym obrońca analizuje zasadność wniesienia o wznowienie postępowania, wskazuje na przeprowadzenie przez adw. K. K.-C. dogłębnej i rzetelnej analizy sprawy.

Wobec opinii obrońcy o braku podstaw do wznowienia postępowania, skazany został następnie zgodnie z procedurą wezwany do uzupełnienia braku formalnego wniosku, co nie nastąpiło mimo upływu terminu. Nie może być podstawą uwzględnienia zażalenia zła sytuacja materialna skazanego i jego rodziny, gdyż właśnie ta okoliczność stała się podstawą wyznaczenia skazanemu obrońcy z urzędu. Sam stan niedostatku uzasadniający wyznaczenie skazanemu obrońcy z urzędu nie oznacza wszak, że obrońca taki każdorazowo obowiązany jest sporządzić wniosek o wznowienie postępowania, niezależnie od jego zasadności. Przepis art. 84 § 3 k.p.k. jasno stanowi, że *„Obrońca wyznaczony z urzędu w postępowaniu kasacyjnym lub w postępowaniu o wznowienie postępowania powinien sporządzić i podpisać kasację lub wniosek o wznowienie postępowania albo poinformować na piśmie sąd, że nie stwierdził podstaw do wniesienia kasacji lub wniosku o wznowienie postępowania.”* W tym stanie rzeczy wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie stało się w pełni zasadne.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.

[aw]